

Resolució 590/2023, de 6 de juliol

Número d'expedient de la Reclamació: 462/2023.

Administració reclamada: Ajuntament de l'Ampolla.

Informació reclamada: Títols urbanístics habilitants.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: Els documents als quals es pretén accedir són manifestació de l'exercici de competències municipals i, si es troben en poder de l'Ajuntament, com diem, s'han de qualificar d'informació pública. En conseqüència, qualsevol persona podria accedir-hi, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació (articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG).

Paraules clau: Ajuntament. Urbanisme. Silenci Administratiu. Manca de col·laboració. Sense límits. Reclamació contra silenci.

Ponent: Clara I. Velasco Rico

Antecedents

1. El 09 de maig entra a la GAIP la Reclamació 4632023, presentada per una persona interessada contra l'Ajuntament de l'Ampolla en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El dia 06 d'abril de 2023 la persona reclamant sol·licita a l'Ajuntament de l'Ampolla la informació següent: "Còpia íntegra i completa (inclosos plans, esquemes, dibuixos,...) i convenient anonimitzat, si fos necessari, dels tots els títols habilitants urbanístics (llicència urbanística, declaració responsable, comunicació prèvia, ...) atorgats des del 24/12/2021 al C/ XXXXX de L'Ampolla".
3. La Reclamació presentada el 9 de maig de 2023 indica que l'Ajuntament no ha respost la sol·licitud d'accés a la informació pública. Quant a la Reclamació presentada davant d'aquesta Comissió, s'ha d'emfasitzar que el seu objecte és només una part del que es va sol·licitar a l'Ajuntament, atès que la informació ara reclamada es ceneix als "Títols habilitants urbanístics atorgats des del 24/12/2021 al C/ XXXXX de L'Ampolla". El *petitum* de la Reclamació és, per tant, més concret i precís que el de la sol·licitud d'accés inicial, ja que

res no diu sobre la resta d'informació que s'assenyala a la sol·licitud d'accés a la informació pública inicialment plantejada.

4. El 13 de juny de 2023 la GAIP notifica l'admissió provisional de la Reclamació i informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. El mateix 13 de juny la GAIP comunica la Reclamació a l'Ajuntament de l'Ampolla i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. Vençut a bastament el termini indicat, no consta a la GAIP la recepció de la documentació requerida a l'Ajuntament.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat b del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Manca de col·laboració de l'Administració

L'antecedent 6 posa de manifest que l'Administració no aporta a aquest procediment la documentació que li ha estat sol·licitada per la GAIP, d'acord amb el previst per l'article 33.4 RGAIP ("La Comissió comunica la reclamació a l'òrgan o entitat que va dictar la resolució impugnada i li sol·licita una còpia completa i ordenada de l'expedient, un informe sobre la reclamació i tota la informació o els antecedents que puguin ésser rellevants per a la resolució del procediment de reclamació. La documentació, l'informe i la resta d'informació sol·licitada s'han de trametre a la Comissió en un termini màxim de quinze dies"). Si bé aquest fet ha de ser qualificat com una manca de col·laboració de l'Administració amb l'efectivitat dels procediments previstos legalment per a la garantia del dret d'accés a la informació pública, no pot impedir la resolució de la Reclamació, i que, a més, l'article 33.7 RGAIP preveu expressament que "la

manca de tramesa de la informació o la no emissió dels informes sol·licitats per la Comissió no impedeix que aquesta continuï la tramitació”.

3. Sobre el dret a la informació sol·licitada

A la llum de la LTAIPBG, en primer lloc, l'Ajuntament és un subjecte obligat a complir amb les obligacions de transparència activa i a tramitar, conforme a la Llei, les sol·licituds d'accés a la informació pública (art. 3.1.a) formulades per les persones interessades. En segon lloc, la informació sol·licitada a l'Ajuntament és clarament informació pública d'acord amb l'article 2.b) de la LTAIPBG, atès que és informació elaborada per l'Administració o bé és informació que, en el cas que ens ocupa, previsiblement té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix la mateixa Llei.

La informació sol·licitada en aquest procediment són els “Títols habilitants urbanístics atorgats des del 24/12/2021 al C/ XXXX de L'Ampolla”, és a dir, les llicències urbanístiques, permisos, o comunicacions prèvies que s'hagin atorgat i/o tramitat per part de l'Ajuntament en relació a la finca identificada. Els documents als quals es pretén accedir són manifestació de l'exercici de competències municipals i, si es troben en poder de l'Ajuntament, com diem, s'han de qualificar d'informació pública. En conseqüència, qualsevol persona podria accedir-hi, llevat que concorrin causes legals que en determinin la denegació (articles 18.1 i 20.1 LTAIPBG).

Quant els límits que poden afectar la informació sol·licitada en aquest supòsit, la manca de col·laboració de l'administració no permet conèixer amb exactitud l'afectació de dades personals més enllà de dades personals merament identificatives relacionades amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública i, per tant, concretar l'abast de la concurrència dels límits previstos a la LTAIPBG respecte del dret d'accés a la informació pública. Tampoc es pot conèixer amb exactitud les afectacions de drets o interessos de tercers tal i com estableix l'article 31 LTAIPBG.

A priori, i entenent que es demana únicament “còpia dels títols habilitants urbanístics” (i no dels projectes que sí podrien ser objecte dels límits derivats de la protecció dels drets de propietat intel·lectual), l'única informació sol·licitada a la que hi poden concórrer límits legals al dret d'accés és la relativa a la persona titular de la llicència, quan sigui una persona física, cas en el qual també seria afectada pel límit de protecció de les dades personals l'adreça i el DNI. El nom del titular (si és persona física) vinculat a la dada de l'adreça de la llicència, són dades personals protegides per a la legislació de dades personals i l'accés a elles, en un procés d'accés a la informació pública, s'ha de regir per l'article 24.2 LTAIPBG, segons el qual “es pot donar accés a la informació, amb la prèvia ponderació raonada de l'interès públic en la divulgació i els drets de les persones afectades”. És a dir, l'LTAIPBG autoritza accedir a aquesta mena de dades, prèvia

ponderació dels interessos en joc. En aquesta ponderació s'ha de tenir especialment en compte que l'adreça de la llicència ha estat divulgada, en el cas de les obres, durant la realització de les mateixes així com la identitat de la persona titular amb l'anunci visible que la normativa urbanística obliga col·locar a l'exterior dels immobles on es realitzen obres majors, i que aquesta adreça no és necessàriament la de residència de la persona titular (de manera que no comporta desvetllar una dada relativament sensible com és la del domicili). Per tant, en aquest cas, la divulgació del nom i l'adreça de la llicència no sembla que hagi de causar cap perjudici significatiu a les persones afectades, ni que els hi ocasioni una afectació que justifiqui que se'ls hi hagi de donar audiència en aquest procediment. En conseqüència, ha de prevaldre el dret d'accés a la informació pública en relació amb el de les persones afectades.

Igualment, s'ha de tenir en compte que, per a que operin els límits previstos per a l'exercici del dret d'accés a la informació pública, el lliurament de la informació ha de tenir un impacte clar i en el present respecte dels béns jurídics protegits per l'establiment d'aquests límits. És a dir, la divulgació de la informació pública ha de comportar un perjudici constatable, no únicament potencial, en algun dels béns jurídics protegits per l'art. 21 de la LTAIPBG. A parer d'aquesta Comissió, en aquest cas concret, el lliurament d'una part de la informació pública reclamada no compromet cap dels interessos previstos.

Reforçant la publicitat de la informació pública, cal referenciar l'article 84 del Decret 179/1995, de 13 de juny, que regula el Reglament d'obres, activitats i serveis de les entitats locals de Catalunya (ROAS) que ja preveu que es doni certa publicitat als acords o resolucions d'atorgament de llicències quan disposa: "els acords o les resolucions d'atorgament de les llicències han de ser publicats en la forma prevista a la llei i a les ordenances de la corporació. En tot cas, s'han d'inserir en el tauler d'anuncis i publicar-se, quan n'hi hagi, al butlletí informatiu municipal. 2. Quan es tracti d'obres d'edificació o d'instal·lacions a què es refereixen els apartats 2 i 3 de l'article 75 d'aquest Reglament, les ordenances locals poden preveure el deure del titular de la llicència de col·locar en un lloc visible des de la via pública un anunci normalitzat que informi sobre l'òrgan atorgant, la data i les principals característiques urbanístiques de la llicència."

Nogensmenys, com a referència als criteris generals de la Taula d'Accés i Avaluació Documental d'obres majors (TAAD 67, DOGC 8914) que estableix com a règim general d'accés, l'accés lliure llevat que concorri algun límit que hagi de prevaler perquè ocasionalment poden contenir dades personals que no són de categories especials ni merament identificatives relacionades amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració. També poden contenir dades de matèries limitades o restringides per seguretat pública i per drets de propietat intel·lectual. Pel que fa a possibles llicències d'obres menors, s'haurà de prendre de referència la TAD 66 (DOGC 2012) que no contempla el règim general d'accés però que aquesta Comissió,

per similitud, entén que s'haurà d'aplicar els mateixos criteris que per les llicències d'obres majors. I pel que fa a les comunicacions prèvies (TAAD 992, DOGC 7647) s'estableix el règim d'accés lliure, i en cas que hi concorri algun límit que hagi de prevaler, accés parcial perquè pot contenir dades personals merament identificatives relacionades amb l'organització, el funcionament o l'activitat pública de l'Administració; i també altres dades personals, no especialment protegides.

Pel que fa a l'avaluació es disposa la conservació permanent de les llicències d'obres majors (a excepció dels plans de seguretat i salut), l'eliminació per les llicències d'obres menors al cap de deu anys de la concessió de la llicència i conservació de les intervencions realitzades en edificis protegits o catalogats i finalment, pel que fa a les comunicacions prèvies, destrucció total en el termini de sis anys.

Pel que fa a aquelles llicències urbanístiques que no han estat objecte d'avaluació, d'acord amb el que estableix l'article 9 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol, són de conservació fins que no se'n determini la seva disposició d'acord amb les previsions reglamentàries.

En el cas que s'hagués aplicat l'eliminació per a llicències d'obres menors i comunicacions prèvies que afectin a la finca de la qual es demana la informació pública, cal en n'hagi quedat constància el Registre de destrucció de documents tal i com disposa l'article 12 del Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents i ha de fer-se públic en el portal de transparència i en la seu electrònica o lloc web tal i com estableix el referit article 9 de publicitat activa i transparència de la Llei 20/2015, de 29 de juliol, de modificació de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i documents (LAD).

Dit tot això, s'estima el dret d'accés a la informació pública sol·licitada i reclamada considerant tot el que s'ha exposat en aquest fonament jurídic, amb el benentès, que en cas que la informació a lliurar pugui afectar a persones físiques d'acord amb el que estableixen els articles 23 i 24 LTAIPBG, és responsabilitat de l'administració reclamada aplicar allò disposat a l'article 24 de l'LTAIPBG, abans de lliurar la informació pública sol·licitada, d'acord amb l'article 25 LTAIPBG.

4. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) i atribucions de la funció pública de secretaria*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. Un concepte molt ampli que requereix dotar-se d'un seguit d'eines i instruments que permetin la millora dels processos, la seva normalització i estandardització, per tal de garantir el compliment

de la normativa i la qualitat de la informació i la implementació de solucions que permetin garantir la correcta gestió de la informació pública.

El capítol X del Reial decret 4/2010, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les AAPP han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic entre aquestes, la definició d'una política de gestió de documents, la inclusió en els expedient d'un índex electrònic signat per l'òrgan o entitat que garanteixi la integritat de l'expedient electrònic i permeti la seva recuperació, la identificació única i inequívoca de cada document que permeti classificar-lo i recuperar-lo, l'associació de metadades, la classificació d'acord amb un quadre de classificació, el període de conservació segons les convencions de cada comissió avaluador, l'accés complet i immediat dels documents entre d'altres.

Tanmateix, la LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2) i la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d).

Cal recordar, que l'article 3 del Reial Decret 128/2018, de 16 de març, pel qual es regula el règim jurídic dels funcionaris d'Administració local amb habilitació de caràcter nacional, que regula la funció pública de secretaria estableix en punt 2 la funció de fe pública, i entre aquestes la direcció superior dels arxius i registres de l'entitat local (lletra l). Així doncs i en conseqüència d'aquest mandat legal i el d'assessorament legal preceptiu (article 2.1.a), ha de ser coneixedor/a de l'existència d'un sistema de gestió documental, impulsor/a si no en disposa, vetllar per la documentació amb una sistemàtica de treball mínima sobre la documentació de la qual ell/ella n'és el custodi i responsable primer de la manca de localització de documentació, de mantenir l'ordre i garantir el retrobament de documentació.

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes, les empreses públiques i les altres entitats que en depenen" i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents que estableix en l'article 11.4 que "quan l'aplicació d'una taula d'avaluació i accés documental comporti l'eliminació de documents, la persona tècnica que porti a terme aquesta aplicació, abans de procedir a la destrucció, ha de: a) Disposar d'un inventari de la documentació a destruir, b) Obtenir l'autorització de la secretaria general o de la direcció de l'organisme o entitat titular de la documentació, c) Comprovar que cap circumstància administrativa o jurídica hagi alterat el termini de conservació fixat per als documents a eliminar" i ha de disposar del corresponent Registre de destrucció de documents (article 12) degudament autoritzat per la secretaria general o la direcció de l'organisme o entitat titular dels documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada ha de formar part de diferents expedients administratius, que ha d'estar perfectament classificat de manera que permeti la seva recuperació. Com a referència i seguint el model de Quadre de classificació de la documentació municipal del Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, aquesta documentació hauria d'estar classificada dins el nivell Llicències i comunicacions urbanístiques (codi 0139) i considerant l'entrada genèrica de Llicències urbanístiques (codi 2436) o les diferents específiques.

5. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

6. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 6 de juliol de 2023, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 462/2023 i declara el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 3.
2. Requerir a l'Ajuntament de l'Ampolla que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
3. Requerir a l'Ajuntament de l'Ampolla a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 462/2023 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.